

Prof. dr hab. Ludwik Komorowski,
Prorektor ds. Studenckich radzi:

Jak przeżyć na studiach

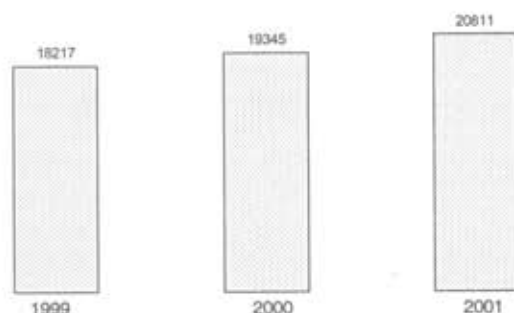
Przychodzie na studia po sforsowaniu trudnych barier życiowych: matura, decyzja o wyborze uczelni i kierunku, kwalifikacja na studia – w końcu otrzymujecie upragniony list: *został Pan(i) przyjęty(a) na studia na kierunku...* Koniec problemów? Niestety nie. Jeszcze zanim traficie na pierwsze wykłady, musicie zadbać o szereg spraw przyziemnych: gdzie mieszkać? z czego żyć? co jeść? jak zdobyć komputer lub choćby dostęp do niego? Na po-

czątku pomogą Wam rodzice, szczęśliwi jak i Wy. W kolejnych miesiącach i latach pozostaniecie z problemami sami. Wasi bliscy będą się życzliwie przyglądać, jak sobie radzicie na studiach, pomogą czasem w sytuacji kryzysowej. Problemy będziecie musieli rozwiązywać samodzielnie – jeśli będzie Wam zależało, aby ta samodzielność okazała się Waszym sukcesem, każdy następny rok przybliży Was do pełnej życiowej niezależności. Przechodziecie w ten sposób, obok swojej normalnej nauki, szczególny dodatkowy rodzaj szkolenia. Bez nauczycieli i bez podręczników uczycie się „pływać na głębokiej wodzie”, organizować własne materialne zaplecze życiowe startując pozornie z niczego – bez kapitału, bez kontaktów, a często i bez znajomości miasta, w którym się znaleźliście. Kończąc studia przekonacie się, że ta własna nauka bywa nie mniej przydatna, niż wyniesiona z uczelni wiedza. Pomaga przeżyć, znaleźć pracę, przetrzymać kryzys.

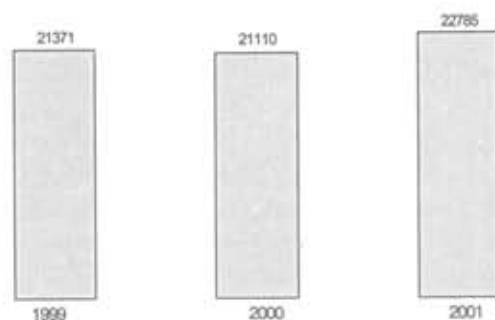
Politechnika nie wyręczy Was w tej trudnej, ale koniecznej nauce, lecz oferuje swoim studentom rozmaite formy pomocy materialnej, które ułatwiają życie, choć nie usuwają przeszkód życia codziennego. Aby skorzystać z tej pomocy, trzeba o niej wiedzieć. Trzeba podjąć wysiłek, aby ją uzyskać. Trzeba znaleźć właściwą ścieżkę wśród ciżby studentów na korytarzach Politechniki. Dla ułatwienia orientacji na tym terenie, przedstawiamy niżej krótki przewodnik. Korzystajcie z niego w potrzebie, lecz rozglądajcie się wokół siebie. Może kto inny w pobliżu też potrzebuje pomocy, a nie wie jak lub nie umie jej uzyskać? Może jest w sytuacji trudniejszej od Ciebie? Potrafisz pomóc, poradzić? Zrób to! Własne troski wydadzą Ci się mniej dotkliwe, gdy wyjdiesz na przeciw drugiemu zamiast z nim konkurować. To również jest nowa umiejętność, którą masz szansę praktykować. Powodzenia!

Źródła pomocy materialnej

Pomoc materialna dla studentów pochodzi w całości ze skromnego ciągle budżetu państwa. Politechnika jest tylko przekaznikiem i gospodarzem, a nie fundatorem tych środków. Politechnika dzieli to, co otrzymuje, według ogólnych zasad regulowanych przez odpowiednie rozporządzenie Rady Ministrów z roku 1991. Rozporządzenie to, choć wielokrotnie nowelizowane, nie do końca nadąża za zmianami społecznymi w Polsce zachodzącymi w ostatnich latach. Na szczęście pozostawia znaczną swobodę samej uczelni w organizowaniu pomocy dla swoich studentów, na miarę funduszy, które otrzymuje z Ministerstwa Edukacji Narodowej. Na dwóch

1. Wzrost liczby studentów studiów dziennych

2. Dotacja MEN na fundusz pomocy materialnej (w tys. zł)

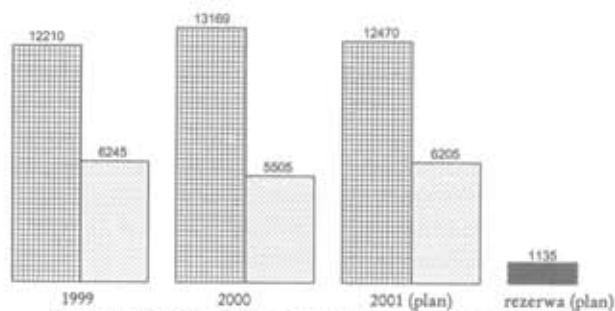
wykresach pokazano porównanie liczby studentów Politechniki oraz skalę środków funduszu pomocy materialnej, które uczelnia otrzymała w ostatnich latach.

Kto rządzi funduszem pomocy materialnej?

Za gospodarkę finansową uczelni odpowiedzialne są jej władze z Rektorem na czele, lecz w gospodarzeniu środkami na pomoc materialną aktywnie uczestniczy władza studencka – samorząd studencki. Rozporządzenie Rady Ministrów jasno wymaga, by wszelkie decyzje w tym zakresie dokonywane były „w porozumieniu z uczelnianym organem samorządu studenckiego”. Dyskusja nad interpretacją tego zwrotu ma na Politechnice swoją historię, w okresie sporów zasięgano nawet opinii Ministerstwa. Dziś panuje tu zgodna jednomyślność: o każdej decyzji władz uczelni w sprawie zasad udzielania pomocy materialnej samorząd powinien być poinformowany i ma prawo protestu, a każda inicjatywa samorządu wymaga zgody Rektora, by mogła obowiązywać. Na Politechnice wypracowano system współpracy samorządu i władz uczelni, który pozwala angażować studentów już na etapie przygotowania decyzji. Partnerami rozmów są prorektor ds. studenckich z jednej, a Zarząd Konwentu Uczelnianego Samorządu Studenckiego z drugiej strony. Siedmioosobowy Zarząd KUSS jest na bieżąco zapraszany do opiniowania decyzji finansowych (preliminarza rocznego) oraz przepisów wewnętrznych. Jednak samorząd studencki zastrzegł sobie – na mocy własnego regulaminu zatwierdzonego przez Senat – że prawo ostatecznej akceptacji przepisów uczelnianych w zakresie pomocy materialnej przysługuje Konwentowi Samorządu Studenckiego – zgromadzeniu przedstawicieli studentów wszystkich wydziałów Politechniki. Owocem współpracy samorządu i władz uczelni jest aktualny *Regulamin Pomocy Materialnej*, do którego komentarz znajdziecie poniżej.

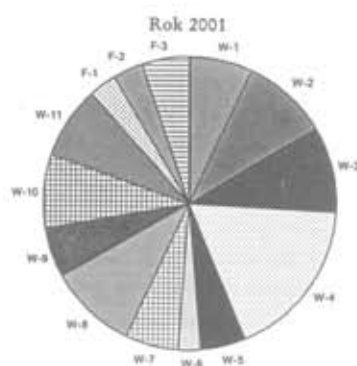
Podział funduszu pomocy materialnej

Fundusz pomocy materialnej przeznaczony jest na Politechnice na trzy zasadnicze typy pomocy: (i) stypendia socjalne i zapomogi, (ii) stypendia za wyniki w nauce, (iii) dofinansowanie remontów w domach studenckich. Środki przeznaczane na inne formy świadczeń mają niewielki udział w całości funduszu. Wykorzystanie funduszu na poszczególne typy pomocy ilustrują wykresy:

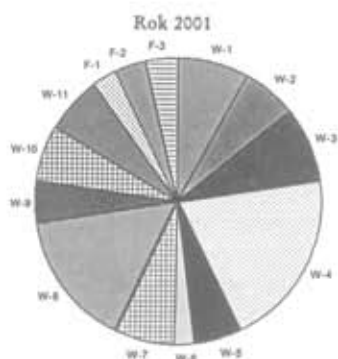
3. Wypłaty świadczeń dla studentów: stypendia za wyniki w nauce (po lewej), stypendia socjalne (po prawej)

Fundusz przeznaczony na stypendia podlega podziałowi między wydziały. Przyjęto, że wydziały otrzymują środki proporcjonalnie do liczby stypendystów w ostatnich trzech latach. W roku bieżącym, podział wyglądał następująco:

Wydział-Filia	Udział %
W-1 Architektury	7,00
W-2 Budownictwa LW	9,31
W-3 Chemiczny	9,46
W-4 Elektroniki	17,87
W-5 Elektryczny	4,87
W-6 Górniczy	2,71
W-7 Inżynierii Środowiska	5,62
W-8 Informatyki i Zarządzania	9,87
W-9 Mechaniczno-En.	5,41
W-10 Mechaniczny	8,10
W-11 PPT	7,96
F-1 Legnica	3,15
F-2 Jelenia Góra	3,40
F-3 Wałbrzych	5,26

4. Udział Wydziałów i Filii w liczbie studentów studiów dziennych

Wydział-Filia	Udział %
W-1 Architektury	7,92
W-2 Budownictwa LW	6,37
W-3 Chemiczny	8,30
W-4 Elektroniki	20,18
W-5 Elektryczny	5,16
W-6 Górniczy	2,46
W-7 Inżynierii Środowiska	6,45
W-8 Informatyki i Zarządzania	15,67
W-9 Mechaniczno-En.	4,80
W-10 Mechaniczny	6,32
W-11 PPT	6,34
F-1 Legnica	2,91
F-2 Jelenia Góra	3,54
F-3 Wałbrzych	3,48

5. Udział Wydziałów i Filii w wypłaconych świadczeniach dla studentów (plan)

Podziału dokonuje prorektor ds. studenckich, na podstawie szczegółowych zasad (algorytmu) uzgodnionych z Zarządem Konwentu Uczelnianego Samorządu Studenckiego. Sytuacja finansowa wydziałów jest niejednakowa: żaden precyzyjny algorytm podziału nie uwzględni bardzo istotnych różnic między studentami wydziałów, które decydują o zapotrzebowaniu wydziałów na stypendia socjalne i stypendia za wyniki w nauce. W praktyce oznacza to różną dostępność stypendiów na różnych wydziałach, jednak stawki stypendiów oraz reguły ich przyznawania są identyczne na wszystkich wydziałach. Równe są szanse otrzymania podstawowego świadczenia zwanego stypendium socjalnym. Różnice między wydziałami, a nawet między kierunkami studiów, mogą występować tylko w ilości przyznawanych stypendiów za wyniki w nauce, co jest naturalne – różne studia mają różny stopień trudności, oraz różnych studentów.

Kto przyznaje pomoc materialną?

Przyznawanie pomocy materialnej odbywa się na wydziałach, tam przyjmowane są podania studentów. Jednak nie sędzić, że świadczenia przyznaje dziekan; jest to zadanie przedstawicieli samych studentów wydziału tworzących Studencką Komisję Socjalną. Powołuje ją dziekan, lecz może to uczynić tylko na wniosek Konwentu Wydziałowego – wyłonionej w wyborach reprezentacji wszystkich studentów wydziału. Jeśli takiego wniosku brak, świadczenia pomocy będą przyznawane z konieczności przez prodziekana, do czasu wybrania przedstawicieli studentów. Jeśli Studencka Komisja Socjalna została powołana, prodziekan tylko zatwierdza jej decyzje kontrolując, czy są zgodne z przepisami *Regulaminu*, oraz podpisuje dyspozycje wypłat dla Kwestury.

Komu przysługuje pomoc materialna

Regulamin nie pozostawia wątpliwości – pomoc przysługuje temu, kto studiuje, tzn. kto jest wpisany na semestr i to w pełnym wymiarze, wymaganym przez wydział. Ta zasada jest rygorystyczna: jeśli za zgodą dziekana zmienisz wpis na semestr na liczbę godzin mniejszą niż wydziałowe minimum, stracisz prawo do pomocy. Podobnie, jeśli zostaniesz skierowany na urlop już po rozpoczęciu semestru, na który byłeś poprawnie wpisany i być może otrzymałeś stypendium. Nie gniewaj się na pracowników dziekanatu, gdy się dowiesz, że idąc na urlop tracisz stypendium i miejsce w domu studenckim.

Nie ma zasad bez wyjątków, przeczytasz o nich w *Regulaminie* (§10). Jednak pamiętaj, że wydział przyznający stypendia może, ale nie musi zdecydować na korzyść studenta, gdy ten prosi, by zastosować w jego przypadku wyjątek od zasady. Decyzja wydziału będzie zależała nie tylko od trudnej sytuacji studenta, ale i od funduszu, jaki jest do dyspozycji. Nie oczekuj od swoich rówieśników w wydziałowej komisji dokonywania cudów: oni dzielą to, co mają. Jeśli funduszu wystarczy, pomogą na zasadzie wyjątku i tym studentom, którzy trafili na urlop. Dlatego nie dziw się, że na innym wydziale panują być może inne zwyczaje. Tam też gospodarują środkami jak umieją najlepiej, choć mogą wybierać nieco odmienne rozwiązania.

Stypendia socjalne

Jest to podstawowy strumień pomocy dla studentów nie mających wystarczającego zaplecza materialnego w swoich domach rodzinnych. Jako kryterium oceny sytuacji materialnej studenta *Regulamin* przyjmuje tzw. dochód brutto na osobę w rodzinie. Sposób wyliczenia tego dochodu oraz stawki stypendium w zależności od wysokości dochodu brutto są precyzyjnie określone w załącznikach do *Regulaminu*. Niestety, wymagane są tu poświadczenia z urzędu skarbowego i inne dokumenty, których zdobycie może być i kłopotliwe i czasochłonne. Kto uzna, że skromna pomoc w formie stypendium socjalnego jest tego warta, musi się zdobyć na wysiłek przedstawienia odpowiednio udokumentowanego wniosku. Pamiętaj, że bez kompletu dokumentów wydział nie podejmie decyzji. Jeśli dokumenty doniesiesz po terminie płatności stypendium, otrzymasz wypłatę dopiero od kolejnego miesiąca.

Zwróć uwagę na kilka okoliczności.

- Stypendium socjalne jest świadczeniem obligatoryjnym. Każdy student, który poprawnie udokumentuje dochód brutto w kwocie niższej niż stawka graniczna, musi otrzymać stypendium – stypendium socjalnego nie można odmówić!

- Jeśli dochód brutto przewyższa stawkę graniczną stypendium nie przysługuje. Jednak wydział jest uprawniony (lecz nie jest zmuszony!) do przyznania stypendium, gdy dochód przewyższa stawkę graniczną nie więcej niż o 3%. Student musi wtedy wykazać, że jego sytuacja powinna zostać uznana za wyjątkową. Wiąże się to zazwyczaj z koniecznością odwołania się od decyzji komisji wydziałowej.

* Suma przyznanych stypendiów socjalnych w semestrze zmniejsza kwotę funduszu, który wydział może przeznaczyć na inne rodzaje pomocy (zapomogi, stypendia za wyniki w nauce). Nie należy się dziwić, jeśli komisja wydziałowa będzie niechętna stosowaniu wyjątków, do których ma prawo. To właśnie komisja musi rozważyć, czy lepiej przeznaczyć dodatkowy fundusz na stypendia socjalne przyznane na zasadzie wyjątku, czy raczej przeznaczyć go na inny rodzaj pomocy.

Podanie o stypendium socjalne składasz tylko raz w roku, w październiku – stypendium będzie przyznane na semestr zimowy. Jeśli w semestrze letnim studiujesz dalej, otrzymasz dalej stypendium – nie musisz starać się o nie ponownie.

Dodatki do stypendium socjalnego

Stypendium socjalne ma charakter powszechny, otrzymuje je każdy uprawniony. Lecz należy uwzględnić, że przy porównywalnych dochodach sytuacja studenta mieszkającego na stałe w mieście akademickim jest znacznie łatwiejsza niż studenta przyjeźdnego, wynajmującego mieszkanie w dużym mieście. Właśnie aby okazać pomoc studentom zamiejscowym, uprawniono ich do korzystania z dodatku zwiększającego stypendium socjalne o 40%. Powiększenie wypłacanej kwoty stypendium następuje automatycznie, jako wynik decyzji o przyznaniu stypendium. W podaniu o stypendium socjalne student musi pokazać, że jego dom rodzinny znajduje się poza Wrocławiem i jego najbliższą okolicą, z której na ogół łatwo dojeżdża się pracy lub szkoły w mieście. (Obszar ten znajdziesz w załączniku nr 2 do *Regulaminu*.) To nie jedyny warunek – dodatek przysługuje tylko tym studentom, którzy opuścili faktycznie dom rodzinny i mieszkają czasowo w mieście studiów. Musisz więc podać adres czasowy w mieście, a dziekanat ma prawo sprawdzić, czy odbierasz pocztę pod tym adresem.

Są i inne dodatki do stypendium socjalnego. Przysługują one studentom, którzy mają własną rodzinę. Na niepracującego małżonka przysługuje 20% dodatku, na dziecko 30% lub 40% – zależnie od miejsca zamieszkania.

Stypendia za wyniki w nauce

Ten rodzaj pomocy jest dla studentów najbardziej atrakcyjny, budzi też największe emocje. Pomoc trafia bowiem do studentów nie dlatego, że sytuacja materialna ich rodzin jest zła, lecz dlatego, że mają dobre wyniki w nauce. Stypendium takie jest raczej premią za wyniki niż pomocą materialną. Zakłada się milcząco, że studenci, których sytuacja materialna jest trudna, mają większą motywację do osiągania lepszych wyników na studiach. Tak się rzeczywiście dzieje, lecz stypendium to trafia i do zdolnych studentów dobrze sytuowanych. Taki kształt naszych przepisów wypracowali w przeszłości sami studenci.

W przyznawaniu stypendiów za wyniki w nauce najwyraźniej widać różnice między wydziałami. Jeśli na wydziale jest wielu studentów ubogich, otrzymujących stypendia socjalne, niewiele zostaje pieniędzy na stypendia za wyniki w nauce. Jeśli wydział gromadzi studentów zdolnych, wyselekcjonowanych w rekrutacji na studia, wielu z nich osiąga doskonałe wyniki w nauce, więc i konkurencja do funduszu pozostałego na te stypendia jest silna. Dlatego choć na wszystkich wydziałach przyznaje się stypendia za wyniki w nauce w tych samych pięciu kategoriach, to jednak progi oceny średniej – decydujące o zaliczeniu studenta do każdej kategorii stypendium – są różne nie tylko na wydziałach, lecz nawet na kierunkach studiów na tym samym wydziale. Owe progi mają dla studentów kapitalne znaczenie. Czasem pół stopnia na egzaminie decyduje o szansach na stypendium. Samorządowi studenckiemu zawdzięczacie zasadę, że progi są ogłaszane przed sesją egzaminacyjną, na semestr po niej następujący. Już z chwilą zakończenia sesji student wie, czy w kolejnym semestrze otrzyma stypendium i w jakiej wysokości.

O stypendium decyduje średnia za semestr, lecz otrzymać stypendium można pod kilkoma warunkami (zajrzyj do *Regulaminu*, §15), które warto mieć w pamięci. Trzeba było być wpisanym na semestr w pełnym wymiarze, nie mieć żadnej wpadki (oceny niedostatecznej) oraz mieć poprawione wszystkie oceny niedostateczne z poprzednich semestrów. W tej sprawie komisje wydziałowe nie mają prawa do stosowania wyjątków! Stypendium za wyniki w nauce otrzymać można dopiero od II roku studiów, tj. wtedy, gdy student zostaje wpisany na trzeci semestr.

Zapomogi

Jednorazowa zapomoga to koło ratunkowe, gdy wydarzyło się coś szczególnego. Wydział może przeznaczyć na zapomogi do 10% tego funduszu, który wypłaca w semestrze w formie stypendiów socjalnych. To niewiele. Wysokość jednorazowej zapomogi jest ograniczona (dziś nie więcej niż 760 zł). Czy warto o nią wnosić? Tak, jeśli zdarzyło się nieszczęście: choroba, wypadek. Komisja wydziałowa musi otrzymać dokument potwierdzający, co się stało. Nie otrzymasz zapomogi tylko dlatego, że zabrakło ci pieniędzy na opłacenie miesięcznego czynszu, chyba że przyczyną jest np. kradzież twojego portfela... Należy Wam życzyć, aby omijały Was zdarzenia uprawniające do zapomogi. Nawet to wyjątkowe świadczenie przeznaczone jest wyłącznie dla studentów aktywnie studiujących, tj. wpisanych na semestr.

Inne świadczenia

W czasie studiów na Politechnice możesz spotkać nielicznych studentów pobierających świadczenia o nazwie stypendium, o których nie było tu jeszcze mowy. Nie są one bowiem powszechnie dostępne, lecz przeznaczone dla wybranych grup studentów. Stypendium dla niepełnosprawnych przyznawane jest przez komisje wydziałowe i wypłacane z funduszu pomocy materialnej. Elitarne stypendium Ministra Edukacji Narodowej ma charakter stypendium za wyniki w nauce i przyznawane jest przez ministra na indywidualny wiosek dziekana wydziału. Cudzoziemcy otrzymują czasami stypendium Rządu Polskiego na pokrycie kosztów pobytu w kraju. Nieliczni cudzoziemcy otrzymują stypendium przyznane przez Rektora, lecz z funduszy własnych Politechniki, nie z funduszu pomocy materialnej. Przyznawane przez Rektora stypendia specjalne, przeznaczone dla studenckich sportowców, działaczy kulturalnych i samorządowych, również wypłacane są z innych środków własnych. Coraz liczniejsi studenci otrzymują stypendia z funduszy Unii Europejskiej przeznaczone na wyjazd na studia lub praktykę zagraniczną (programy SOCRATES, LEONARDO); te stypendia przyznawane są przez koordynatorów projektów, należy pytać o nie w uczelnianym Dziale Współpracy Międzynarodowej.

Co zrobić, kiedy się nie udało

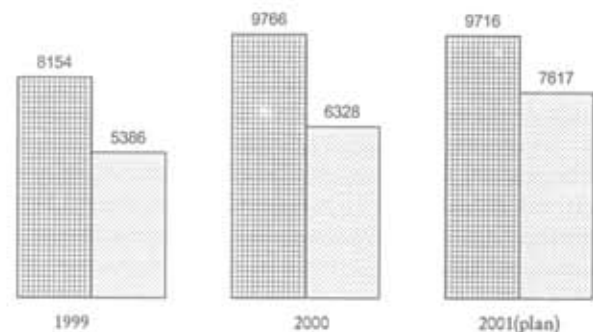
Bywa, że student nie otrzyma pomocy, o którą prosił. Bywa, że czuje się skrzywdzony – wydawało mu się, że świadczenie mu przysługuje. Wówczas powinien najpierw zajrzeć do *Regulaminu*, czy aby na pewno, czy może decyzja była uzależniona od dodatkowych warunków. Jeśli upewni się, że racja jest po jego stronie, powinien się odwołać, składając w dziekanacie podanie, w którym przywoła przepisy *Regulaminu*, na mocy których sądzi, że świadczenie mu przysługuje. (Uwaga: nie zwlekaj z odwołaniem, jeśli je złożysz po terminie, może nie zostać przeczytane...) Pierwszym, który podanie przeczyta, będzie prodziekan. Jeśli sprawa ma charakter pomyłki, przekaże ją wydziałowej Studenckiej Komisji Stypendialnej, która błąd szybko naprawi. Lecz jeśli to nie pomyłka, lecz świadoma decyzja, komisja najpewniej podtrzyma swoją decyzję. Wtedy prodziekan napisze jej uzasadnienie i przekaże podanie wyżej... To może potrwać. Podanie trafi najpierw do Sekcji Pomocy Materialnej w administracji uczelni, a stamtąd do Studenckiej Odwo-

lawczej Komisji Stypendialnej złożonej wyłącznie ze studentów i pracującej w ścisłej łączności z Zarządem Komitetu Uczelnianego Samorządu Studenckiego. Komisja spotka się z zainteresowanymi studentami, wysłucha ich racji. Ma prawo zmienić decyzję podjętą na wydziale, jeśli dopatry się w sytuacji studenta okoliczności, których może tam nie wzięto pod uwagę. Lecz pamiętaj: Komisja nie ma prawa stosowania nadzwyczajnych wyjątków od *Regulaminu*. Jej decyzje są ostateczne, przekazywane są na wydział, gdzie otrzymasz wypłatę, jeśli ci się odwołanie udało. Dobra rada: nie oczekuj cudów, nie skracaj drogi swego podania, nie niecierpliw się. W Sekcji Pomocy Materialnej (bud. A-1, pok. 103 i tylko tam) zawsze się możesz dowiedzieć, co się dzieje z Twoją sprawą, czy były podobne i jak się skończyły.

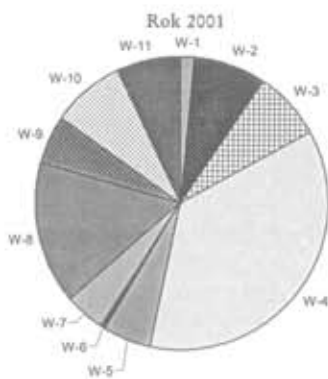
Stołówka

Jedyna dostępna dla studentów stołówka jest wspólna dla pracowników i studentów Politechniki i serwuje tylko obiady. Ich wielką zaletą jest cena: obiady dla studentów dofinansowane są z funduszu pomocy materialnej, na mocy porozumienia z Zarządem KUSS. Do ulgowego obiadu ma prawo każdy student, jeśli wykupi abonament na conajmniej 5 obiadów; jeśli wykupi go na 10 lub więcej dni, będzie jeszcze taniej. Prawo do zakupu abonamentu da Ci ważna legitymacja studencka, kupić możesz tylko jeden posiłek na każdy dzień. Ponieważ jest to świadczenie pomocy materialnej, pierwszeństwo do korzystania z obiadów mają stypendyści Politechniki, mieszkańcy DS oraz studenci codziennie dojeżdżający. Listy nazwisk studentów korzystających ze stołówki w każdym miesiącu przesyłane są do dziekanatów, które mają prawo kontroli, czy ze stołówki korzystają studenci, którzy mieli do tego prawo. Planowane jest uruchomienie drugiej stołówki (na osiedlu Wittiga) na podobnych zasadach.

Miejsce w DS nie jest świadczeniem pomocy materialnej. Utrzymanie domów studenckich musi być w pełni sfinansowane z opłat wnoszonych przez studentów. Uczelnia wspiera finansowo tylko poważne prace remontowe prowadzone w okresie wakacji. Dlatego cena miejsca jest zbliżona do rynkowych cen stacji w okolicach Politechniki i jest jednakowa dla wszystkich studentów, niezależnie od ich sytuacji materialnej. Studenci uprawnieni do pomocy otrzymują stypendium socjalne, a zamiejscowi również dodatek na mieszkanie (40%), niezależnie od tego czy mieszkają w DS, czy na mieście. Cena miejsca zależy od liczebności pokoju: najtańsze i czasami poszukiwane są czwórki, najpopularniejsze dwójki są od nich o 20% droższe. Wobec stale rosnących kosztów utrzymania domów studenckich rosną również ich ceny. Samorząd studencki podejmuje stale działania zmierzające do wymuszenia oszczędności w gospodarowaniu majątkiem DS, aby coroczny, nieuchronny wzrost cen miejsc był jak najmniej dotkliwy dla studentów. Jednym z takich sposobów jest kaucja wpłacana przez każdego studenta, z której pokrywane są koszty ewentualnych zniszczeń w majątku DS. Kaucja, która nie została wykorzystana, jest rozliczana w ostatniej miesięcznej opłacie za DS przez wyprowadzeniem.

7. Koszty utrzymania (z remontami) domów studenckich we Wrocławiu (po lewej) oraz wpływy z DS (po prawej) – w tys. zł

Wydział-Filia	Udział %	
W-1	Architektury	1,34
W-2	Budownictwa LW	8,10
W-3	Chemiczny	7,43
W-4	Elektroniki	36,45
W-5	Elektryczny	5,30
W-6	Górnictwo	0,56
W-7	Inżynierii Środowiska	4,36
W-8	Informatyki i Zarządzania	15,93
W-9	Mechaniczno-En.	5,14
W-10	Mechaniczny	8,07
W-11	PPT	7,32

6. Liczba obiadów ulgowych wydanych studentom w roku akademickim 2000/2001

Domy studenckie

Politechnika oferuje swoim studentom ponad 3.500 miejsc w domach studenckich. Ich standard jest niezły, wyposażenie nowoczesne (w każdym pokoju jest lodówka oraz Internet, niedługo będzie również telefon). Ich wada to ciasne pokoje; choć w większości dwu- i trójosobowe, nie zapewniają niestety mieszkańcom coraz bardziej dziś cenionej prywatności. Lecz wielu studentów, którzy poznali życie w popularnym „akademiku”, nie wyobraża sobie mieszkania gdzie indziej – tylko tu czują się naprawdę studentami. Liczba chętnych na miejsca w DS w bieżącym roku była o 40% większa, niż liczba miejsc: na każdych 7 studentów składających wniosek, 5 otrzymało miejsce. Znacznie trudniej trafić do akademika kandydatom rozpoczynającym studia. Wynika to z przyjętej przez samorząd studencki zasady, aby dla studentów pierwszego roku rezerwować nie więcej niż 15% miejsc.

Domy studenckie służą studentom w okresie roku akademickiego, tj. od października do czerwca. Ponieważ coraz częściej i coraz liczniej studenci podejmują pracę wakacyjną, a o pracę łatwiej w dużym mieście, Politechnika umożliwia studentom długoterminowy pobyt w DS w okresie wakacji (minimum 1 miesiąc), lecz nie prowadzi wakacyjnego hotelu, gdzie można spędzić dzień lub dwa. Hotel taki prowadzi corocznie Fundacja „Manus”, której patronuje samorząd.

Miejsca w akademikach na kolejny rok akademicki przyznawane są w czerwcu (a we wrześniu dla przyjętych kandydatów na studia) w formie promesy. Sytuacja studentów podlega ocenie punktowej według zasad opracowanych wspólnie z samorządem studenckim (przeczytasz je w załączniku nr 2 do *Zasad przyznawania miejsc w domach studenckich*), promesy otrzymują studenci ulokowani najwyżej na liście punktowej. Aby się wprowadzić do DS promesa nie wystarczy – trzeba się zapisać semestr od października. Jeśli coś się nie udało i pójdziesz na urlop lub będziesz studiować bez wpisu, promesa przepadnie – na miejsce wprowadzi się kto inny. Polowanie na miejsca w DS jest najtrudniejsze w początkach października, bowiem studenci z promesami skierowani do DS mają czas na wprowadzenie do 7 października (płacą za cały miesiąc!). 8 października prorektor ds. studenckich otrzymuje raport, ile miejsc w DS jest jeszcze nie zajętych, i rozdziela je najpierw między wydziały, jeśli się o to zwracają. W kolejnych tygodniach miejsca niezajęte lub zwolnione przez tych, którzy musieli się wyprowadzić, są rozdzielane wprost studentom, na zasadzie „kto pierwszy, ten lepszy” (kontakt: pracownik Sekcji Pomocy Materialnej, pok. 141, A-1). Zalecamy wytrwałość – w listopadzie i grudniu łatwiej już

upolować wolne miejsce. Przestrzegamy przed korzystaniem z miejsca w akademiku bez skierowania – jest to poważne naruszenie zwyczajów, którego konsekwencje będą przykre i dotkliwe.

Miejsca w DS przyznawane są na okres roku akademickiego i każdy mieszkaniec podpisuje z kierownikiem stosowną umowę o korzystaniu z miejsca w DS, w której ten termin jest przypomniany. Wyprowadzenie się z DS przed czasem wymaga zerwania tej umowy. Kierownicy DS nie stawiają zazwyczaj przeszkód, ponieważ na miejsce zwolnione znajdzie się nowy kandydat. Jednak wiosną, po Wielkanocy, gdy popyt na miejsca w DS słabnie, uzyskanie zgody na zerwanie umowy staje się trudniejsze: możliwe jest, gdy student ma po temu poważny powód, a nie tylko kaprys. Warto o tym pamiętać, wprowadzając się do DS.

Na zakończenie kilka słów przestrogi. Mieszkańcy w DS mają więcej okazji niż inni studenci do kontaktów ze służbami uczel-

ni, których zadaniem jest opieka nad mieniem Politechniki oraz jej finansami. Jest to również okazja do działalności samorządowej: w każdym akademiku wybierana jest Rada Mieszkańców, która ich reprezentuje. Jednak każdy z mieszkańców jest samodzielnie odpowiedzialny za swoje zachowanie, za ewentualne zniszczenia oraz za swoje zobowiązania (opłaty za DS). Kierownik DS (najczęściej jest to kierowniczką) bywa na co dzień opiekunem studentów, lecz gdy trzeba, potrafi być i żandarmem. W interesie każdego studenta jest, aby wszelkie konflikty i spory załatwiane były na miejscu, z udziałem kierowniczką, Rady Mieszkańców. Jeśli w spory trzeba angażować dziekana, prorektora lub nawet Komisję Dyscyplinarną, to oznacza, że student źle trafił, nie przyjął się w środowisku DS. A może jeszcze nie jest gotowy do egzaminu z życiowej, odpowiedzialnej samodzielności? □